

Fortsat kamp mod tilpasningen til det racistiske demokrati
Efterfulgt af en kort tale til alle migranter i verden

Afholdt af Carsten Juhl

I

Lad os foruddiskontere de næste to måneder og fremføre en forudrettet politisk-global status efter sommeren 2018: Menneskehedens tre hovedproblemer er:

1. Putin, fordi vi her har en lille økonomi (på størrelse med Spaniens), der bruger sine ressourcer militært (ud over spektakulært) med henblik på at knuse revolutioner, først og fremmest den syriske (og i den forbindelse støtte Assad-regimets tortur- og voldtægtspolitik);
2. Saudi-Arabien, der direkte satser på en udvidet koleraepidemi i Yemen ved bl.a. at forhindre enhver form for humanitær hjælp til landet;
3. Kinas statskapitalisme, der ikke bare har stemt i FN mod humanitær hjælp til de syriske byer Aleppo og Ghouta, men også er ved at afprøve et system med total kontrol med de borgere, der ikke henrettes eller fængsles. Af de tre diktaturer, er Kina således det mest totalitære.

Menneskehedens tre løsninger er indvandring, opstande og pengenes afskaffelse.

Flere europæiske nationaldemokratiers indsats for at banalisere racisme forekommer at kunne få succes ligesom i trediverne: Danmark og Østrig i Efterkrigstidens 'Vesten' og Polen og Ungarn i Efterkrigstidens Centraleuropa. Og alle fire synes at skulle overhales af Italien, der har et særligt kriminelt-dynamisk afsæt i mafiaen og dens mangeårige forberedelse af dette skift under Berlusconi's regeringer.

Samtidigt er der et lidt mærkeligt tværgående forsøg på at neddrogse den Europæiske Union, som i forvejen kæmper med intern korrupsion legemliggjort af Juncker og med omkalfatringen af en større medlemskapital, nemlig den britiske. Der er noget helt galt med Brexit-fænomenet: sammenrendet af gamle socialister og gamle nationalister udgør et velkendt problem siden tilløbet til dannelsen af et europæiske fællesskab i 1950'ernes anden halvdel. I Danmark så vi det kulminere i den obskøne afstemning om Europol og international prostitution den 3. december 2015. Sammenhængen mellem ret og køn udgør grundlaget for opretholdelsen af suverænitet, både national og økonomisk, mens undergravningen af retsnormer og kønsnormer indgår som faste bestanddele i den internationale revolution.

Så det mærkelige ved Brexit består snarere i, at det begyndte samtidigt med at Unionen selv skærpede nationaliseringen af det europæiske samarbejde, der har sit administrative sæde i Bruxelles. Herhjemme er det Uffe Østergaard, der er blevet talsmand for denne forvandling af de nationaldemokratiske racismer til en aleuropæisk racisme. Og CSU i Bayern er så det europæiske parti der vil kunne få Berlinerregeringen til at oprette interneringslejre for alle migranter og asylansøgere, ligesom vi atter pionermæssigt gør det i Danmark. Det er da også derfor, at de danske aldrig har behøvet at tage stilling til nogen undtagelsestilstand. Politiets og politikens bemyndigelser i Danmark (men måske ikke i Grønland og på Færøerne, hvor suveræniteterne er tvedelte) er så omfattende, at de kan komme enhver undtagelsesparagraf i forkøbet.

II

Peter Wivel skrev i Politiken 9-07-2018 om den tyske EU-nøgles stabilitet:

“Er Merkel da urokkelig? Nej, hendes ømme punkt er, at hun står fast på at argumentere sagligt. Populister og politiske forbrydere vinder daglige slag ved falske påstande og lodret løgn. Vitterligt vås kan man som bekendt ikke diskutere med. Hvis den ulykke skulle ske, at tilstrækkeligt mange tyskere opgiver at beskæftige sig med virkelige politiske spørgsmål, er Merkels dage talte.”

Snarere end “populister”, som mange ynder at kalde de partier, gamle som nye, der ønsker at forfølge fremmede, synes jeg vi skal tale om racisme og racister. Det giver også straks en forbindelse til de afroamerikanske bevægelser såsom Black Lives Matter og til den palæstinensiske opstand, der hele tiden lurder på den besatte Vestbred og i kæmpelejren Gaza. Men det er givetvis også vigtigt for revolutionen, at der ikke bare lyves hele tiden. “Akribi!” er et revolutionært slagord af de mindst anvendte; men også “Historie!” burde være mere fremme i forberedelsesarbejdet til gennemførelsen af de tre menneskehedsløsninger, jeg nævnte før. Tænk blot på de mange paralleller mellem revolutionen i Spanien 1936-1937 med efterfølgende borgerkrig 1938-1939 og revolutionen i Syrien 2011-2013 med efterfølgende borgerkrig 2014-2018. Og i begge tilfælde vandt et militærdiktatur, der var fascistisk, takket være støtte fra militære magter: Italien og Tyskland i Spanien og Rusland og Iran i Syrien. I Spanien hed tricksteren eller “fjerdekolonnen” stalinister, i Syrien islamister.

Men det er rigtigt, at vås er en hovedfjende. Det gælder både det etablerede tomsnak, der udgår fra Christiansborgsystemet og dets medier, og alle de målsøgende løgne, der spredes af russiske tjekkister og syriske assadister. Lande med en totalitær pressekontrol som Tyrkiet og Fastlandskina kombinerer så de to fremgangsmåder: tomsnak og løgn. For alt i verden må der ikke tales om revolution og pengenes afskaffelse. Og det er derfor, det er så vigtigt at få udviklet en *international konversation* med deltagelse af alle de kræfter, der er parate til at satse alt på revolutionær forberedelse og droppe enhver støtte til samarbejdspartierne på den politiske venstrefløj, der lokalt i Danmark har fundet sammen under betegnelsen ‘Enhedsliste’.

III

Og nu til talen, der er henvendt til alle potentielle migranter i Europas nærområder, dvs. Afrika, Mellemøsten og Asien. Til de 800 millioner afrikanere, til de 28 millioner syrere, til alle de Golfarbejdere fra Indonesien, Filippinerne, Nepal, der pt. lever en slavetilværelse i Emiraterne, til alle der venter i Afghanistan, Iran, Libanon, Ægypten, Tunesien, Marokko, Bangladesh, Cambodja, Burma, Nordkorea og Fastlandskina, må der lyde et klart og utvetydigt:

KOM!